

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak tőrfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbéó Ferencz szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon t. barátait, a kik az előfizetési díjakat még be nem küldötték, teljes tisztelettel felhívjuk: méltóztassanak azt hozzánk minél előbb beküldeni, hogy lapunk pontos szétküldésében fennakadás ne történhessen.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbéó Ferencz szerkesztőkhöz küldendő, vidékről legcélszerűbben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld“ kiadó hivatala.

Kiállítás.

Csik-Szereda, szeptember 23.

(re.) Kedvező auspiciumok mellett nyitjuk meg jövő október 8-án megyei gazdasági egyesületünk által, termény- és háziipari kiállítását. Az érdeklődés az egész megyében megfelel várakozásunknak. De nemcsak Csikban érdeklődnek kiállításunk iránt, hanem a szomszéd megyékből is több felől érkeznek tudakozódások, sőt a fővárosból egyes gazdasági eszköz- és gépgyárosok hajlandóságukat nyilvánítták az iránt, hogy kiállításunkon tárgyaikkal részt vesznek. A gazdasági egyesület igazgató választmánya és a kiállítási bizottság lankadatlan buzgalommal működnek, hogy a siker minél tökéletesebb legyen.

A „Székelyföld“ tárczája.

Sárga lombok.

I.

Ime, már hull a fának lombja,
A táj is veszti ékeit:
A hulló lomb, a szálló darvak
Mind, mind az elmúlásra int.

Minden elmulik: az ifjuság,
Virág, dal, élet és remény;
De el nem mulik a bánat és bú
Szívemen, míg csak élek én.

II.

Csillagsugáros éjszakákon
Kis ablakomhoz térek én,
S merengve nézem, hogy mint hull le
Egy-egy csillag az ég ivén.

... Csak elmuló fény volt szerelmed,
Enyém öröklő láng vala,
A z ért lehetsz te újra boldog,
És ládd, a z ért nem én soha.

III.

Bejárom én a hervadó mezőket,
A némaságot, berkek útjait,
Miket a fának hulló lombozatja
Zörgő levéllel sűrűn elborít.

Bejárok mindent, hol csak pusztulás van,
Beomló, néma, csendes sírokat,

A vidéki körök megalakultak a kiállítandó tárgyak begyűjtésére s a gazdasági közönség érdeklődésének minden irányu ébrentartására. A kiállítási helyiségek a várkastély bástyatermeiben néhány nap múlva teljesen készen várják a begyűlendő tárgyakat. Állványok és egyéb szükséges felszerelések gyorsan készülnek. Gazdaközönségünkön most már a sor, hogy nemes buzgalommal és önzetlen érdeklődéssel siessen oda működni, hogy e kiállításon meggyünk gazdasági állapotairól és viszonyairól kedvező bírálatot mondhasson azon idegen szemlélő, ki azt tanulmányozni jó ez alkalommal közénk.

Lelketlen és tájékozatlan írók anynyi badarságot hirdettek eddig Csiknak égalji viszonyairól, terményeiről és gazdasági állapotairól, hogy a körülmények ismerőjét méltó bosszankodással töltötték el. Itt az ideje tehát megmutatnunk a valót, feltüntetnünk az igazat.

Mutassuk be állattenyésztésünket. Hozzuk ide lovainkat, szarvas marháinkat, sertéseinket, juhainkat.

Mutassuk be terményeinket, gyümölcsceinket.

Mutassuk be házi és kézi iparcikkeinket.

Együvé hozva, egybegyűjtve nem csak azt érjük el vele, hogy az idegent idáig táplált balvéleményéből kiábrándítsuk, de magunknak is kölcsönös oklást merithetünk belőle, a mi pedig minden kiállításnak egyik legfőbb célja.

Egyik gazda egyik ágát művelve gazdaságának nagyobb figyelemmel, nagyobb szakértelemmel vagy éppen elő-

zeretettel és ez abból mindig tökéletesebbet képes produkálni, mint a más, mint a többi. A másik gazda a másik ágbán tud feltűnőbbet és sikeresebbet bemutatni. Így kölcsönös bemutatással kölcsönös figyelmet keltünk s kölcsönösen oktatjuk egymást.

Ne kicsinyelje senki magában saját terményeinek versenyképességét, mert nem a nagy világ versenypiaczára száll ki, csak itthon akar versenyezni. A még olyan csekélynek látszó tárgy is megtalálja az őt érdeklő szemlélőt, ki abból valami oklást merítsen.

Ne tévesszük szem elől azt is, hogy e kiállításunk, mint első kísérlet, hagyhat ugyan fenn sok kívánni valót, de iskola lesz a jövőre, hogy gazdasági egyesületünk messze kiható működésére irányadó útmutatóul szolgáljon.

Ne tévesszük szem elől, hogy jövő évben Gyergyó-Szentmiklóson hasonló kiállítás rendezését határozta el gazdasági egyesületünk igazgató választmánya, hogy azután az országos kiállításon is méltóan megjelenhessék. A mostani siker pedig sokat prejodikál a jövő évi kiállításnak épen úgy, mint az országos kiállításon leendő megjelenésünknek.

A belügyminiszter körrendeletileg felhívja a törvényhatóságok figyelmét arra, hogy a gyakori tüzesetek oka az is szokott lenni, hogy a biztosító-társulatok ügynökei a nagyobb provisió elnyerése végett tulbecsüléseket eszközölnek, a biztosított tárgyak értékét a valódi értéknél magasabban veszik föl, a mely eljárás által a feleket is a biztosításra kívánják buzdítani, bár vele őket félrevezetik. A belügyminiszter felhívja a tvhatóságokat, hogy az ön-

nemzeti szellem, jó izlés és az erkölcsi érzés nyomják rá az imprimaturt. Hanem nekem úgy rémlik, és az ön levele folytán rémlik úgy, — hogy most az olvasási kedvnek nemcsak fokozása, hanem tisztázása is kívánatos. Nemcsak sarkantyura van szükség, hanem félkre is. A jó eredeti olvasmány, melyet önök nyújthatnak, nem zárja ki azt, hogy azon sejtés is olvastassék, melyet ön mételezőnek jelez, mert legyen eredeti, legyen fordítás, az is táp az olvasási kedvnek. Hát különbség van a mostani feladat és azon koré közt, mely a magyar szépirodalom hajnala volt. Akkor csak az volt a feladat, hogy minden, mit a magyar irodalom nyújt, olvastassék; most az, hogy a mi mételeges, ne olvastassék, ha még oly szépen is szól magyarul. Annál veszedelmesebb, mennél szebben szól.

Nekem úgy rémlik, hogy a magyar irodalom emelése végett tanácsos volna módját ejteni, hogy a magyar közönség folyvást tájékozva legyen, hogy mi az, a mitől óvakodnia kell. E figyelmeztetésnek nem kellene pusztán az általános irányelvekre szorítkozni, mert ezzel az történnék, a mi a mocsos cseresnyével, hogy az egyes szemekre azt mondanák: „ez a szem nem mocsos“ és a dolog vége az volna, hogy a mocsos cseresnyét az utolsóig elfogyasztanák.

Mózes jut eszembe, a ki nem szorít-

gyűjtogatás ily módon előálló esábjá ellenében a helységbeli bírák útján figyelmeztessék a népet, hogy a kereskedelmi törvény értelmében a túlfelbecsülés értéknélküli szerződésnek vétetik, mert a biztosító-társulatok csak a tényleges érték alapján s a tényleges kárt térítik meg.

*

Maros-Vásárhely, szept. 22. József főherczeg országos honvéd-főparancsnok itt megtekintette tegnap a 9. honvéd-huszár-ezrednek, ma pedig a földandárnak földandár ellen kitűnően sikerült harcászati gyakorlatait, melyeket a heves záporosó daczára is legnagyobb precizióval végeztek. A főherczeg teljes megelégedését tudatta a csapatokkal s Graef tábornagy, Henneberg tábornok és b. Nyáry Adolf vezérőrnagy-főudvarmester kíséretében ma délután elutazott.

A trónörökspár Erdélyben.

M.-Vásárhelyt az ünnepélyes fogadtatás alkalmával a polgármesternek Rudolf trónörökös magyarul így válaszolt:

„Haza jöttünk az önök körébe, egészen letelepedtünk itthon s minden évben el fogunk jönni.“

A válasz viharos éljenzést, általános lelkesedést keltett.

Görgény-Szt.-Imrén 22-én a trónörökösével lévő vadásztársaság mintegy körületekint végett csak közeli pagonyba ment. A kirándulás eleinte rövid ideig fogaton történt, azután pedig 20 perczig lóháton. Ez alkalommal egészen friss medvényomokra is akadtak, de a három rövid hajtás folyamában egy medve sem került lövésre. A vadászatot udvari ebéd követte.

A 23-ki vadászatot két medve került hajtás alá; Macskásy Ferencz és Teleki Samu gróf nem akartak a medvére löni, remélvén, hogy a trónörökös állása felé te-

kozott annak szabályul adására, hogy a mi tisztátlan, attól tartózkodni kell, hanem számot vetve az éghajlattal, részletekbe vitte egészségtani rendszerét és egytől egyig elmondotta a pusztán vándorló és Kánaánba letelepülő népének: ez és ez tisztátlan legyen nektek, meg ne egyétek.

Ha okadatolt megbélyegzéssel oda lehetne jutni, hogy tisztesség-vesztéssel járna, ha valaki oly olvasmányon kapatik rajta, a mi a nemzeti érzülettel, a jó izléssel, az erkölcsiséggel össze nem fér; ha oda lehetne jutni, hogy a szép kezeccské ne tekintessenek többé szépeknék, ha magukat ily erkölcsi pszoklapok forgatásával megferőtztették! Nehéz, de oly feladat, mely körül már a törekvés is cél.

Hanem mert ön divatot említ és egy kárhoyatos divat ellen nincsen hatalmasabb fegyver, mint a neveltség- és tétel, Cervantes Saavedra jut eszembe, ki korának divatos kalandhajhászát és állovgiasságát Don Quixotejában a szó szoros értelmében agyonütötte.

Miért ne akadjon magyar Cervantes a mostani mételező, kárhoytatandó divat ostromozására? De bármiként legyen az, inditva érzem magamat még arra figyelmeztetni, hogy azon mételező áramlatnak, mely önt méltó panasza ösztönözte, legtermékenyebb, mert legterjedelmesebb csatornája a fájdalom, nem ritkán nagyon is

relhetik, de a medve eltűnt a bozótban. A másik medvét csak a hajtók jelezték, kutyákat bocsátottak utána, de eredménytelenül. A vadászat folyamán esett.

Stefania főhercezségasszony a nevével nevezett és védnöksége alatti marosvásárhelyi kisdóvódnak 200 frtot adományozni kegyeskedett. Bihary Sándor elnöklete alatt dr. Antal László, Bernády Dániel, dr. Kornhoffer Lajos tagokból álló küldöttség hazafias szavakban köszönte meg. A trónörökös pár a küldöttség tagjaitól kiérdemelten kérdezősködött az iskolák viszonyairól.

A polgármester.

Sz.-Udvarhely, szept. 20.

Nemes Udvarhely városnak új polgármestere van.

Solymosi Károly, a volt polgármester, beletáradva a közélet fáradalmaiba, visszavonult. „Jöjjön más az én helyembe; én jó munkát végeztem. Elfáradtam; pihenni akarok.” Hivatalát sok emberségtudással, sok hivatali buzgósággal végezte. Megelégedéssel tekinthet vissza a törvényhatóság élén viselt hivatali éveire.

Kassai F. Ignác 25 votummal győzött; s menten le is tette a fogadalmat, hogy megtartja a törvényt, hatáskörében másokkal is megtartatja, buzgó hivatalnok lesz, szóval: megfelel az 1875. XLII. törvényezik rendeltetésének.

A patres conscripti ezen választásának — ily constellatiók között — megelégedésünket fejezzük ki.

A polgármesteri hivatal fontos tiszt.

Szemből a törvényhatóság egyeseivel, a kormányval, más municipiumok- és társörvényhatóságokkal oly polczon áll a polgármester, melynek tudása kell a törvénynek, humánus gondolkozásmód, európai ismeretek s mindenek felett annak tudása kívánatik, hogy egy közületnek áll élén, melynek organikus élete, külön vált érdekei, specialis foglalkozásai vannak s melyeket nem máról holnapig ható határozatokkal elodázni, de tiszta agyrendszerre valló intézkedésekkel egyenesen orvosolni kellend.

Az emberi gyarlóságok legszánandóbbika: hivatalt vállalni, melynek betöltésére tehetségeinket elégtelennek, ismereteinket, buzgalomunkat, szorgal-

munkat elégtelennek tartjuk. Feltesszük Kassay F. Ignác polgármester urral szemben, hogy hivatásának tudalmával bir s számot vetett a kötelességekkel, melyekre vállalkozott. Feltesszük, hisszük és reméljük.

Udvarhely város közviszonyai, vagyoni állapota, a személtvám, az accis, a kövezetvám, a katona-beszállásolás, a közmunkák kérdése oly szétzilált képet mutat, hogy az új polgármester csak erős elhatározásokkal léphetett asztala mellé, hogy kinek-kinek igazat szolgáltasson.

Politikai hitvallásával nem foglalkozunk. Mi annak vagyunk vallói, hogy az igaz ember, ember marad minden constellatiók között s hogy ki önmagát bir, kötelességeit többre becsüli pillanatnyi előnyöknél. Ezt hisszük az új polgármesterről is. És hisszük, mikép a polczon nem fog különbséget tenni csak azért, mert valaki más politikai elvekben hisz, mint ő maga. Ez lealacsonyítása lenne ömaganak és a közületnek, melynek legelső tisztviselőjévé lón.

A közrendszert összes teendői tagozatba nyújtanak annak bebizonyítására, hogy állásának tudatával bir; a kormányval való érintkezéseiben megmutathatja éj-nap egyaránt, hogy Magyarország alkotmányjogát nemcsak tudja, de azt felülről jövő tulkapások ellen kész is megvédelmezni; az egyesekkel szemben begyőzheti, hogy a mindennapi élet nyilvánulásait figyelemmel kíséri, azok rugóival számot tud vetni; társ municipiumoknak megmutathatja, hogy nem kupa tanács elnöke, ki csak orráig lát s a betűt mindenhatónak, felsőbb helyről jövő papirosat omnipotens panaceának véli.

Ehez kívánunk is neki sok jó szerencsét, férfias kitartást. Mert Augiás istállójának kisöprésére vállalkozott Kassai F. Ignác polgármester, midőn tisztet vállalt. Mi türes-tagadás, a városi tanács kebelében sok dolog igen zavaros; erős kéz kell oda, mely a szegyet fején üsse és ne alkudjék egy némely kisszerű notabilitás összeránczolt homlokától. Csak azt kell meggondolni, hogy nemes Udvarhely város, mint

olyan, nem lehet légmentesen elzárt, külön életre utalt individuum; de alkatrésze az állami közületnek s mint ilyen, magasabb szempontok itélőszéke előtt áll. Az adóügy, a kiskorúak ügye, a jövedelmek, a közegészségügy, az iparügy, a toloncozás, a gyáripar stb. tulterjeszkednek a város határain. Helyi nézpontokból kizárólag nem is lehet ezekhez nyulni.

Az egyes tisztviselők ellen is teméntelen a panasza: emez pontatlan, hónapok óta restantiákkal küzködő, amaz megbizhatatlan; ez azon hőbortban szenved, hogy Voltaire, Humboldt, Deák Ferencz tudományát, sapientiaját aprehdálván magának, egyik sületlenséget a másik után követi el s az egyeseknek ezáltal elhurcolást, nem ritkán vagyoni károsodást okoz. Az új polgármester vegye kezébe a disciplinális ügyet is.

Hivatalát jó auspiciumok alatt vette át — feleljen meg annak. A mihez ismételt sok jó szerencsét kívánunk.

Sajgó.

Alsó ipariskolák szervezése.

A közoktatási miniszter ujabban azon eszmével foglalkozik, hogy az ország mindazon városokban, melyekben 100-nál több iparos tanuló van, állandó alsó ipariskolákat szervezzen.

E végre az ipariskolai szervezet már meg lett állapítva, sőt a nevezett miniszterium már annyira ment, hogy e szervezet értelmében létesítendő ipariskolák organizációjával jágócsi Péterffy József miniszteri biztost, ki a házi ipar terén kifejtett működéséről és alkotásairól ismeretes, megbizta. A miniszterium legelső dolga volt kimutatást készíteni azon városokról, melyekben az iparos tanulóknak száma százon felül van. E kimutatás immár össze van állítva s azért is igen érdekes, mert nem csak az alsó iparoktatás jövő gőczpontjait jelöli ki, hanem egyszersmind a legiparosabb hazai városokat kellő fokozatban tünteti föl. E szerint az iparos-tanulók számának aránya nagyobb hazai városokban az „Egyet.” jelentése szerint a következő:

Pozsony 1032, Debreczen 953, Brassó 904, Szeged 796, Temesvár 779, Nagyvárad 724, Kézsmárk 714, Pécs 699, Kassa 661, Miskolcz 611, Kolozsvár 598, Győr 553, Nagyszeben 548, Arad 526, Sopron 521, Szathmár 449, Páncsova 403, Kecskemét 396, Szabadka 385, Eger 379, Komárom

pedig nemzetem panasza, keserve szölt. Ez az egész. De annyit mondhatok — mert igazat mondok — hogy egykori szónoklatom a mai kor igényeinek színvonalán messze alul áll. Önöknek vannak szónokaik, kikkel nekem versenyezni eszembe sem juthat. Az a megtiszteltetés, melyben engem a Petőfi-társaság részesített, nem megérdemelt jutalom, hanem csak az önök nagyra-becsült jóindulatának ingyenes ajándéka — ilyennek veszem, ilyennek fogadom el, — jelentse be a társaságnak ajándékáért legőszintébb köszönetemet.

Midőn végül rokonszenvenem, érdeklődésemet kéri a társaság számára, olyan valamit kér, a mit már bir. Csakhogy az én rokonszenvem nagyon értéktelen portéka, melynek önök nagyon kevésbé vehetik hasznát, nem is tudom, mire céloz, ha Helfy Ignác barátom meg nem sugja. Az élő halott szét fog nézni, talál-e valamit sirjának romjai közt, a mit önök, ha nem is kielégítőnek, de jóindulatu elnézéssel eltehetők tekinthetnek. Találók-e, nem tudom, de szétnézek.

Társaságuk tevékenységéhez a legjobbat kívánva, van szerencsém önt nagyra-becsülésel üdvözölni.

Turin, 1882. aug. 25.

Kossuth Lajos.

368, Ujvidék 364, Versecz 363, Nagykároly 358, H.-M.-Vásárhely 352, Nagybacsó 338, Zombor 328, Gyöngyös 327, Szombathely 324, M.-Vásárhely 323, Baja 320, Pápa 309, Nyiregyháza 308, Veszprém 301, Ungvár 299, Besztercebánya 289, Vác 283, Eperjes 282, Nagykanizsa 275, B.-Gyula 259, K.-Vásárhely 245, Makó 236, Esztergom 235, Nagyszombat 225, Kőszeg 220, Fehérteltemplom 211, Szentes 211, Szolnok 205, Érsekújvár 195, Munkács 191, Nyitra 190, Szászrégen 188, Czegléd 185, M.-Sziget 179, Torda 176, Segesvár 173, S.-Szt.-György 170, Nagy-Bánya 165, Léva 164, Rozsnyó 159, Sz.-Udvarhely 159, Kaposvár 158, Losonc 158, Selmec 157, Lőcse 146, Jászberény 150, Zilah 139, Szászváros 136, Zenta 135, Gyulafehérvár 133, Nagy-Körös 133, Rimaszombat 131, Beszterce 129, Félégyháza 126, Igó 125, Beregszász 122, Mezőtur 117, Deés 110, Gőlniczbánya 107, Nagyenyed 106, Karánsebes 104, végül Dobosina, Szamosújvár, Körömczibánya, Trecsen, Ujbánya, mintegy 100 iparos tanulóval.

Retteg, 1882. szept. 22.

Tisztelt szerkesztő ur!

A ki egyáltalán nem szereti a gazdát érdeklő gazdasági közleményeket olvasni s a ki legföljebb ha már mindent, még a hirdetések is végig olvasta s történetesen már nincs, mivel szórakozzék s csak akkor fog az ilyennek olvasásához, még annak sem kerülheti el figyelmét azon nagyszerű intézményeknek egész sora, melyek ujjab időben nagym. földmívelési miniszterünk Br. Kemény Gábor ur ő excellenciája által a gazdaság fejlesztésére, a gazdák jólétének emelésére állittatnak fel. Nem kerülheti el figyelmünket az a folytonos serkentés, mivel egyik vagy másik dus jövedelmet ígérő, nálunk jól díszlő, kevés szakértelemmel kezelhető, eddig figyelemre sem méltatott növények termesztésére ösztönöztünk. Lehetetlen, hogy figyelmünket kikerüljék a határozottan beszélő számadatok, melyek kérelmetlenül elítélnék azért, hogy állatállományunk a legközelebbi 10 év alatt 5 millióval apadt, a helyett, hogy annyit szaporodott volna, s melyek határozottan kimutatják ezen nemzetgazdaságilag oly borzasztó kárnak egyedül okát, a takarmánytermelésnek oly nagy mértékben való elhanyagolását, kimutatván ugyanis, hogy az összes termő területnek 1870–80-ig csak 25–26%-a fordított takarmánytermesztésre, ekkor is beleértve ezen takarmánytermő területbe még a természetes legelőket is. A termő terület többi 75%-án pedig termeltetett szem, ipari és kereskedelmi növények, azaz olyan termények, melyeknél semmi tekintet nem volt a talaj-kímélés és javításra; de a cél — mint az a zsidó bérlőknél szokott lenni — a legközelebb jövő év kiaknázására szoritkozott. Azon már talán túl vagyunk, hogy most a trágya hasznosságát kellene fejtegetni; csak azon kérdést kell felvetnünk, hogy képes lesz-e a 25 százalékon termelt takarmányból származó trágya az egész termő terület termő erejét fenntartani; mert az ipari és kereskedelmi növényekből még csak kevés dolgoztatik fel hazánkban s a feldolgozott mennyiségből is csak egy igenigen kevés % jut vissza a talajba hulladék-címén, mint trágya, s a gondatlan kezelés miatt még ezen kis % is legfennebb csak felében számítható. Nem köszönhetjük meg tehát eléggé a nagym. miniszter urnak, hogy a gazdák érdekében azok s így a haza jólétének emelésére oly fáradhatatlanul működik, s hazánkban úgy égalji, mint talajviszonyát kellően ismerve, mindennek föléje helyezi az állattenyésztést, takarmánytermelés emelését. Jól tudjuk azonban, hogy az elszegényedett gazda okszerű állattenyésztővé csak úgy egyszerre nem emelkedhetik, mert most még a létfenntartásért küzd s ezért utasít ő méltósága a takarmánynövényeken kívül még némely oly ipari növények termesztésére (pl. komló), melyeknek nálunk is bármikor biztos vevője van s melyek többi növényeinkhez képest sokkal nagyobb jövedelmet adnak, hogy ez

óvatlanul, vigyázatlanul kezelt hírlapi tárczairódom. Ez oly széles körben és oly folytonosan özönlő ár, miként alig hihető, hogy annak kigőzőlgő miaszmait felolvasásokkal eloszlatni lehessen. Itt más segéd-eszközre is szükség van. Az önök társasága talán felhasználhatna tekintélyét és társadalmi összeköttetéseit, hogy a zsurnalisztika tisztességes része az önök célját saját céljának is tekintse. Talán ha anyagi erejük engedi, önök gondoskodhatnának, hogy a tisztességes hírlapirodalom ne legyen szükség a jó tárczairódomának és ne érezze magát szegénység által kényszerítve olyanoknak is tért nyitni, melyek a nemzeti érületet, a jó ízlést és az erkölcsöket megmetélezzik.

En, ki nem csak nemzetem körén, hanem az emberi társaságon is egészen kívül tengek, tanácsadással a társadalmi bajok körül sem képes, sem illetékes nem vagyok, de a bajt látom, szolgáljon jó szándékom mentességemül, hogy szabadságot veszek magamnak az önök figyelmét erre felhívni.

És most, hogy becses levelének semmi része se maradjon válasz nélkül, még magamról is kell szólnom.

Ön felemlíti, hogy a Petőfi-társaság mindjárt megalakulásakor tiszteleti tagjának választott meg. Ez engem rendkívül

meglepett volna, ha Helfy Ignác barátom multkori látogatása alkalmával azt előttem szóba nem hozta volna, mert nem tudom, miként történt, de nekem erről legkisebb tudomásom sem volt. Hanem akármiként történt is, nem gondolja-e ön, hogy én egy szépirodalmi társaság tagjai között olyformán veszem ki magamat, mint Saul a próféták között? Nem tudok semmit egész életemben, a mi ily megtiszteltetésre nem hogy érdemet, de még csak ürügyöt is szolgáltatna. Ön maga is érezte azt, mert jobb indok hiányában szónoki stílemlre hivatkozik, még pedig oly magasztaló minősítéssel, mely ellen itt kell, hogy leghatározottabban tiltakozzam.

Az én szónoki stíleml! Uram bocsá?! igaz, bennem oly erős volt életemen által a hazafias kötelességérzet, hogy kötelességből még a szónoklástól sem riadtam vissza, pedig ez a mesterség hallgatag természetű hajlamommal merőben ellenkezik. De ha volt idő, midőn szónoklataimat némi hatás kísérte, ezt nem szónoki tehetségemnek, melylyel nem bírok, hanem azon valaminek kell tulajdonítanom, mivel akkor a levegő telítve volt, és tulajdonítanom kell annak, hogy együtt éreztem nemzetemmel, csont voltam csontjából, test testéből, tehát ajkaimról bent a hazában nemzetem óhaja, vágya, öntudata, honszeretete, künn

által a szegény gazda az eddiginél több jövedelemre s így az állattenyésztés megkezdéséhez szükséges forgó tőkére szert tehesen.

Sokat lehetne írni és inni is szakadatlanul arról, hogy mit lehet és kell tenni a jólét emelésére. Én azonban, ki különben illetékesnek sem érzem magamat tanácsokat osztogatni, tovább nem untatom túrlehes olvasómat. S midőn már közleményem sorrendjéből kifolyólag egyik-másik faj marháról, takarmányról, ipari növényről, vagy ezek fajtáiról, életfeltételeiről s a velők való bánásmódjáról kellene értekezni, azt mondom: régi nótá, nem ér semmit. A gazdáknak hány százaléka olvassa ezeket? Ha a jómódú paraszt gazdákat is — a mint kell is — oda számítjuk, talán ezer gazda között ha olvassa egy. Az intéző urak nyugodtak tehát, hogy ők mindent megtettek, de nem tesznek talán olyan keveset fel a paraszt gazdáról, mint a menyeyit azok csakugyan tudnak. Azt hiszik talán, hogy ezen dolgokról azok is hallanak; nem tudják azt, hogy a gazdák nemcsak hogy egymással nem szeretik közölni, a mit tapasztalnak, tudnak, de sőt ellenkezőleg, nagyobb részük titkolni szereti, a mit tapasztal. (Még a lapba való írást is büszkeségnek, vagy Isten tudja, minek mondják.)

Soha sem vezet tehát eléggé kellő eredményre a czikkezés s nem vezet kellő eredményre már csak azért sem, mert ha teszem fel egy czikkező személyiség bátorságot vesz a baltacizmet, mint a legháladosabb takarmányok egyikét ajánlani, ha csak úgy röviden, (a hogy a szerkesztők szeretik) egy pár sorba leírja, abból, a ki azelőtt nem ismerte, soha termelni nem fog; s ha valaki czélját az ajánlattal elakarná érni, annak le kellene írni, hogy ez milyen talajt szeret; tessék, itt az első lépésnél megállhat az olyan olvasó, a ki abból akarja megtanulni; ki mondja meg neki, milyen lehet az az ördöghordta márga, gipszes stb. tartalmu alludiális, diluviális természetű talaj. Tovább meg az író azt mondja pl. kell egy holdra x kiló vagy x liter mag. Ki magyarazza most meg az illetőnek, hogy miként kell egy holdat felmérni, vagy ki mondja meg, hogy pl. mint kell egy sokszögű földet felmérni, s hogy abba mennyi magot vegyen, ha azt beakarná vetni, a rendszeren drága magvakból. Ezen s az ehhez hasonló nehézségekben találok én az okát annak, hogy némely igen hasznos dolgok keresztülvitelétől idegenkedik a közönség legnagyobb része. Ezen okok elhárítására látnám célszerűnek nézetem szerint, hogy minden megyében, a magyarországi egy néhány megyében már fennálló rendszer mintájára, „Gazdasági vándor-tanítók” állíttassanak s határozottan merem állítani, hogy értelmes, lelkiismeretes tanító fizetését szármeg százaszorosan adná vissza megyéjének az által, hogy minden községben a helyszínen a munkáknál megjelennek, hallgatói nyelvén mindent kézzelfoghatóan megmagyaráz, azokkal haladó századunk újabb vívmányait (a mennyiben azoknak arra szükségük volna) megismertetné. Az állatok életfeltételeiről, kisebb betegségek gyógykezeléséről stb., stb. előadásokat tartana.

Én célomat elértem azzal, ha eszébe juttattam azt az illetékeseknek; ők, ha megyéjük s hazájuk jólétre juthatását szívükön hordozzák, úgy tudni fogják a további teendőket.

Magamat a szerkesztő ur barátságába ajánlva, vagyok tisztelője

Biró Géza.

Sz. 212.—1882.

gazd. egyesület.

Értesítés.

A csikmegyei gazdasági egyesület által folyó év október 8-tól 15-ig rendezendő kiállítás termény- és háziipari osztályaihoz tartozó tárgyak a csikszereadai várkastély délkeleti bástyatermeiben, az állatok pedig a gazdasági iskola belső telken fognak kiállítani. A kiállítási bizottság a várban külön irodát nyitott, mely f. hó 25-től min-

dennap délelőtt 11 órától délután 1-ig nyitva levén, a szóbeli tudakozódásokra ott utasítást nyerhetni. Együttal értesitem az érdeklődő közönséget, hogy az állatkiállítási szakosztály elnöke Lázár Domokos ur, a termény szakosztályé Szőcs Márton ur, az ipari szakosztályé pedig Éltés Elek ur, kik a szakosztálynak körébe eső ügyekben szükség esetén bővebb felvilágosítással is szolgálnak.

Cs.-Szeredán, 1882. szept. 24-én.

Nagy Imre,
h. titkár.

Színészet.

Kézdi-Vásárhely, szept. 27.

Molnár György vendégművész ur f. hó 23-án kezdé meg „Othello“-val 5 előadásra terjedő vendég szereplését. Már közel egy félve, hogy lapunk telve van azon dicsőséggel, melylyel Molnár urat a székesvárosokban tett körutja alatt úgy a műértő közönség, mint a sajtó elhalmozá; mi is sietünk a dicsőség babérokörzójába egy virágot tűzni, midőn meghajolva magas művészeté előtt, legteljesebb elismerésünknek kifejezést adunk. Molnár ur játékában egy mélyen gondolkozó fő, egy egész élet tanulmánya, a dolgok mélyére ható művészi lángelme nyilvánul s ezek által teremti meg azon nagyszerű alakokat, melyek fenségükkel hódítanak s míg a szenvedélyek hatalmas harcza a szívek legmélyéig hat, addig a valódi érzés melegtől áthatott hang leköt és megindít. Fényes tehetségeivel nagyszerű külső előnyök is párosulnak, u. m. hatalmas alak, kifejezőteljes arc és csengő, érezes hang, s ezen külső és belső előnyök a legelső tragikai színészek sorába emelik. S hogy daczára Molnár ur nagyszabásu alkotásának, ezen előadás mégsem tette meg a várt hatást, az egészen a segéd személyzet gyengeségében és gyakorlatlanságában rejtett. A Shakespeare-féle darabok vidéken nem igen kultiváltak s a hevenyében tragikai személyekké promoveált vidéki tehetségek csak az értelmét tanulván meg a szerepnek, a világirodalomban páratlanul álló remek drámai dik-tio közönséges utcai nyelvű silányul, a nagy jellemek elvesznek, s így az összehyomást tönkreteszik. Kecskeméti Irma (Desdemona) játékában csak a naiv asszonykát láttuk, de a velencei patriciusnő büszkesége teljesen hiányzott. Mihályi (Jágó) derült arcával inkább boldog völégénynek, mint intrikusnak nézett ki.

Ritkán láttunk oly nagy és fényes közönséget együtt, mint a mai előadás, a város és vidék intelligentiája szorongásig megtöltte a színházat s Molnár ur meggyőződhetett arról, hogy a nagy világtól távol is van nép, mely az igazi művészetet méltányolni tudja. Minden dicsőretnél hangsúlyosabban beszél Molnár ur művészeté mellett azon körülmény, hogy egyik leghatásosabb jelenete alatt egy ur a földszinten elájult.

Vasárnap Bényeiné Harmath Emma jutalmán Lukács Sándor népszínműve, „A szerelem sötét verem” adatott nagyszámú közönség előtt. A közönség zajos tapsokkal, virágcsokrokkal és kihívásokkal tisztelte meg kedvencét, ki a rokonszeny nyilvánulásaira, mint eddig, úgy ma is teljesen érdemessé tevő magát. Kellemmel és szeretetre méltó vidorsággal játszta szerepét s pompás népdalai lelkesedésre ragadták a közönséget. Kápolnai, Sárdi és Németh jól játszottak. Tóth Bertára ma is az a véleményünk, mint eddig, hogy több tanulmány és több élénkség a játékba, mert halovány szintelen játéka teljesen tönkre teszi azon kedvező benyomást, mit énekével és alakjával előidéz.

Kedden „Don Cézár de Bazán” került színre Molnár urral. Ezen előadásról jövő számunkban fogunk megemlékezni.

Mindenféle.

Molnár György ur e hét folyamában a következő darabokban fog fellépni: Csü-törtökön Moliere világhírű műve Tártuff fog színre kerülni. Ezen elévülhetlen szép

szerű mű harmadfél századdal ezelőtt írott s azóta a színirodalomban utólrhetlen magasságban ragyog s a világ legnagyobb színpadain folytonosan repertoiron van. Szombaton Molnár ur jutalomjátékául adatik „Lear király” II. és III. felvonása a híres átok- és öröklési jelenetekkel, III. Rikárd első felvonása a koporsójelenettel s végül az „Angol és a szepeni bankár” vigjáték 2 felvonásban. A legmelegebben ajánljuk a közönség pártfogásába e sok műélvezetet ígérő előadásokat.

A csikszereadai kiállítási bizottsági kör végre-valahára f. hó 24-én csakugyan megalakult mintegy tíz tag jelenlétében. Elnökké id. Erőss Elek, alelnökké Madár Mihályt és jegyzővé Hajnó Ignácot választotta. Elhatározta, hogy mindent el fog követni arra nézve, hogy a kiállításon Csik-Szereda is méltóan legyen képviselve. (Hamarább is megtehetné volna. Szerk.)

A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet 1882. október hó 2-án a tanácsház nagytermében saját alapja javára táncszöveg-lommal összekötött hangversenyt rendez. Műsorozat: I. szakasz. 1. Népdalfűzér; éneklő a kézdívásárhelyi tanítói dalkör. 2. „Repülj fecském”; 25-ik magyar ábránd Székely Imrétől, zongorán előadja Kovács Thekla kisasszony. 3. Szavalt Kassay Emma kisasszonytól. 4. „Népdal-egyveleg”; éneklő Bényeiné Harmath Emma urasszony. II. szakasz. 5. Felolvasás Dobay János urtól. 6. „La Traviata”; zongorán előadja Kovács Thekla kisasszony. 6. Szavalt ifj. Kovács Dániel urtól. 8. „Famfare Militaire” Ascher Józseftől; zongorán előadja Kovács Thekla kisasszony. 9. „Olyan a te dalod”; éneklő a tanítói dalkör. A hangversenyt táncszöveg követi. Helyárak: Kör-szék 70 kr. Zártszék 50 kr. Földszint 40 kr. Gyermek- és katona-jegy 30 kr. Karzat 20 kr. Jegyek előre válthatók egyleti pénztárnok tek. Balog Jánosné urasszonytól. Kezdeté fél nyolcz órakor.

A csikszereadai kiállításra szorgosan folynak a készülődések. A kiállítási bizottság folyton munkálkodik. A termény- és háziipar-osztály már megkészítette a szükséges állványokat s elhatározta, hogy ezután mindennap délelőtt 11 órakor a kiállítási irodában a szakosztályok elnökségei gyűlést tartnak. A bejelentések sűrűn érkeznek mindenfelől.

Vigyázatlanság a cséplőgéppel. Megindító balesetről értesítik lapunkat Kézdi-Szentlélekéről. A cséplőgép az odaváló ka-nonoknál dolgozott s egyik odaváló tanító csupa szolgálatkészségből a gőzgéppel összekötött fűrészen fát akart vágni. Rosszul számította ki a fűrészt erejét; a fa hirtelen elszakadt s keze a fűrészhez ért, mely pillanatra úgy kettészelte karját, hogy a kézfeje messze tova esett. A mig K.-Vásárhelyre beszállították a szerencsétlent, roppant sok vért vesztett el s mint értesültünk, életéhez kevés remény van.

Vasúti szerencsétlenség. Az alföldi fiemei vasút igazgatósága szept. 23-ról a következő communiquéé teszi közzé: A mai százegyves vonat alatt az eszéki Drávahid hetedik járma elsüllyedt s az egész hetedik és hatodik nyílás a közbeeső járommal együtt a vonat alatt letört. A vonat előtt közvetlen megvizsgáltatott a hid s semmi hiány nem észleltetett rajta; a mozdony 6 tehervozsával a Drávába esett. A kocsik közül négy teherrel, kettő katonával volt megrakva; a katonák közül kettő nehezen, tizenhat könnyen megseült, huszonhét eddig hiányzik. A vonaton volt egyének közül hulla nem találtatott. A vállalat egyik ácsa a hídról esvén a vízbe, belefulladt; hullája kihuzatott. Az orvosok a hely színén voltak. A sebesültek a kórházba, a hulla pedig a halotti kamrába szállítottatott. A polgári utasoknak bajuk nem történt.

A „Kossuth-album bizottsága” f. é. október 22-én Pest megye székházának nagytermében fogja a Kossuth Lajos 80-ik születésnapjára ünnepére készített albumot átnyújtani, a nagy ünnepelt képviselője Helfy Ignác urnak, miről az aláírók azzal értesítettnek, hogy a vidéki aláírók még f. év október 5-ig nyitva

maradnak, miért is kéretnek az illető ivartók, hogy e határidőig ivatek bármily eredményre beküldeni sziveskedjenek, mert ezentul aláírások el nem fogadhatók; mint eddig, úgy ezentul is díjnélküli aláírások is elfogadhatnak azzal, hogy ezek a felhívásban foglalt előnyökre igényt nem tarthatnak. Öhajtható volna, hogy az október 22-ki ünnepélyen a vidéki aláírók is képviselve legyenek. A bizottság.

Tél felé. A nap látszólagos pályáján f. hó 24-én reggel 8 óra 10 perczkor lépett a mérlegjegy első pontjába, vagyis érintette újból az egyenlítő síkját, miáltal az egész földön a nappalnak az éjjellel való egyenlőségét okozta, mit öszi nap-éjegyenlőségnek neveznek. 24-én a nap 5 óra 52 perczkor nyugodott le este. E naptól fogva a nap folytonosan a déli féltekén halad a baktérítő felé, miáltal a nappalok mind rövidebbek, ellenben az éjszakák mind hosszabbak lesznek.

Nőuralom. Különös szekta alakult Finnország néhány falujában a paraszt nép között. Az új szekta fődogmája a nőuralom. Minden férfi, ki megköti vagy csak együtt él egy nővel, esküt tesz le, hogy teljesen az asszony uralma alá veti magát és annak egy héten egyszer meggyón. A szekta tagjainak legtöbbje mérseklét életmód és erkölcsösség által tűnik ki. A nők maguk között „urnó”-t választanak, ki arra ügyel, vajjon a férfiak megtartják-e esküjüket, ellenkező esetben pedig büntetnek. Ez a szekta némileg hasonlít a Szibériában élő purifikálókhoz, kik szintén elismerték a nőuralmat.

Megjelent az „Önügyvéd” című munka 10-ik füzeté. (Irta Knorr Alajos, kiadja ifj. Nagel Ottó Budapest.) E füzetben a szerző folytatja az egyes kereskedelmi ügyletek ismertetését, nevezetesen a szállítmányozási, fuvarozási ügyleteket, a vas-pályák fuvarozási ügyleteit, a közraktári ügyleteket, a kár- és életbiztosítási ügyleteket, a viszonzbiztosítást, a kiadói és alkuszi ügyleteket: tárgyalja a tőzsedei ügyleteket; közli a budapesti áru- és értéktőzsde jogszokásait, végre megkezd a bányágyak ismertetését és tárgyalja a bányaszabadságot. Ezen érdekes füzet ára 30 kr.

Miért nincs a nőknek bajszuk? Egy amerikai újságíró kisütötte, hogy miért nincs a nőknek szakálluk, bajszuk. A nők ajska — írja ő — folytonos mozgásban van, a nők egyre beszélnek, mint a rossz nyelvek mondják, pletykálnak. Ha pedig nem beszélnek, akkor mosolyognak gunyból vagy jókedvükben. Az ajkuk tehát mindig él vannak foglalva és nem marad elég idejük a szakáll s bajusz növesére.

Hogy jöhet halálos zavarba egy párisi nő? Erre nézve egy párisi lapnak Potinville-son-Mer fürdőből a következőket írják: „Tudvalevő, hogy e fürdőhelyen a fényezés a hóborgig fájult s naponta négyöt toilletében, kell egy hölgynek megjelen-ni, még pedig pazar kiállításu toilletében, ha azt nem akarja, hogy guny és szálalom tárgya ne legyen. Napok óta mindenki egy párisi nő malheurjéről beszél s kárörömmel említik kudarcát. Az illető hölgy ugyanis csupán két hetet akart itt tölteni s azért csupán 56 toilletet hozott magával. Váratlan körülmény folytán azonban még négy napig kellett ott maradnia s képezlhetni a hölgy zavarát, mert így kényszerítve lett volna a már egyszer viselt ruhát hordani, s azzal minden hírneve tönkre ment volna. Csakhogy segített magán, s a boldogtalan négy napot a szobában tölté, fájó merengéssel nézve a künn sétáló zajongó közönséget.”

A legbiztosabb út. Alig volt jobb gondolatla egy részeg embernek is valaha, mint annak, a ki haza menvén, nem a rendszer gyalogösvényét választá, hanem belegázolt a vízbe, mely épen a gyalogut mentén folydogált. Ezzel az ittással találkozott akkor egy érzékeny emberbarát. „De barátom, szólít meg a kápatos legény, nem látja, hogy a vízben jár?” „Látom biz én.” „De hisz itt a gyalogut!” „Azt is látom én!” „Hát miért nem megy rajta, nem kényelmesebb?” „Máskor igen, de ma be vagyok kapva. Épen azért, választott az ittas, itt maradok. Mert ha az uton megyek es eselem, hát leessem a patakba, ha azonban a vízben megyek, s így eselem, hát kibukom a partra.” S ezzel megkopogtatá homlokát, mintha mondaná, hogy van ott egyéb is, mint mármorgó, a mire más nem is gondol.

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Dr. Kádebbő Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Piaci árak		Kézdi-Vásárhely szept. 21.		Csik-Szereda szept. 6.		Sz. Udvarhely auguszt. 31.		Gy.-Sz.-Miklós szept. 16.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Helyi árak	Buza) tiszta	6	80	7	50	9	10	6	—
	) elegy	5	60	4	50	—	—	5	50
	Rozs) tiszta	5	—	3	75	5	60	4	—
	) elegy	3	80	—	—	2	—	4	—
	Arpa) tiszta	—	—	—	—	4	56	4	—
	) elegy	—	—	—	—	—	—	3	—
	Zab	2	20	2	25	3	50	2	50
	Törökbuza	6	—	—	—	6	40	8	50
	Kása) köles	12	—	11	—	—	—	—	—
	) árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Külföldi árak	Borsó	6	—	5	—	—	—	—	—
	Lenese	10	—	—	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	6	—	—	—	5	—	—	—
	Lenmag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Kendermag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	—	—	5	—	—	—
	Pityóka	1	30	1	50	3	50	—	—
	Marhahus	—	32	—	36	—	40	—	40
	Disznóhus	—	44	—	44	—	48	—	48
	Juh-hus	—	24	—	20	—	—	—	24
Egy pár csirke	Szalona	—	75	—	80	—	72	—	76
	Fagygyu	—	32	—	—	—	36	—	40
	Malacz	—	—	1	20	—	—	—	90
	Lud	—	—	—	—	—	—	—	—
	Réce	—	—	—	80	—	80	—	85
	Bárány) fejtér	—	—	—	—	—	—	1	80
	) fekete	—	—	—	—	3	—	2	50
	Egy pár csirke	—	70	—	70	—	—	—	50
	10 tojás	—	20	—	15	—	13	—	13

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy üzlethelyiséget özv. t. **Benkő Istvánné** urasszony u. n. „veres házából” a t. **Fejér Lukács** ur házába, **ifj. Dávid István** ur üzlethelyisége szomszédságába, tettem át.

Egyszersmind ajánlom köszörült és közönséges ÜVEG-, FÜSZER-, FESTÉK-, GYARMATÁRU-, TALP-, brassói LISZT-, NORINBERGI ÁRU-, tisztított PETROLEUM és Dittmár-féle LÁMPA üzletemet.

Kaphatók nálam továbbá jutányos áron a következő árucikkek:

Legújabb szerkezetű SZÉNVASALÓK, amerikai KÁVÉÖRLÖK, asztali KÉSEK, VILLÁK, KANALAK, BUTORVASALÁSOK, TESSENI ÉRCZ és BÁDOG zománczott EDÉNYEK, KOVÁCSOLT, GÉP- és SODRONY-SZEGEK, Victoria KESERÜVIZ, Brázay-féle SÓBORSZESZ, AETHER.

Elvállalok mindennemű ABLAK- és TÜKÖRBEVÁGÁSOKAT és mint a magyar-francia biztosító társulat ügynöke, elfogadok ÉLET-, TŰZ-, SZÁLLITMÁNY- és JÉGKÁRBIZTOSÍTÁSOKAT.

IFJ. JANCsó MÓZES.

1—3

Wass és Riemer Székely-Udvarhelytt

ajánlják dusan berendezett

gazdasági gép-raktárukat,

melyben különösen nagy választékban találhatók a következő gépek **gyári áron**.

Kézi cséplőgépek a legújabb szeges rendszerrel, munkaképesség 5 emberrel naponta 40-től 45 kalangya gabona, ára: 90 firtól 110 firtig.

Lóerőre, járgánnyal, 240 firtól 300 firtig o. é

Gabonatisztító szóró-rosta, „Backer“-féle, ára: 70 firtól 90 firtig.

Trieur (konkolyválasztó) Mayer- és Liliput-szelelővel és a nélkül, ára 40 firtól 120 firtig.

Kukorica-morzsolók szelelővel és a nélkül, ára: 30 firtól 50 firtig; továbbá **szekavágók, répvágók, váltó-ekék, kerülő-ekék, amerikai aczélvillák**, nem különben gazdasági és tüzi fecskendők a legelőnyösebb feltételek mellett a fenti czégnél megrendelhetők.

6—6

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára Budapesten.

Gyár: váci ut az osztr. állampálya közelében. Raktár: váci kört 68. szám

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányait, mint:

TRIEURÖKET változó rostával.

Tisztító gépeket szelelővel.

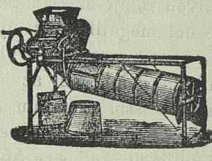
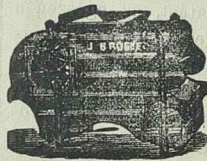
Különlegességek **malmok** számára.
28.466 szám alatt szabadalmazott

hármaskéket, cséplőgép-rostákat, lyukasított és hasított

lemezeket vas-, aczel- és horganyból,

valamint mindennemű gazdasági gépek- és szereket.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

17 30

Azon t. cz. szeszgyár-tulajdonosoknak,

kiknek a szeszgyártmány szoros megértése hiányzik, s részökre a nyereszkezdést, azaz bevételüket a legújabb vegytani és műtani tapasztalatok után javítani és biztosítani akarják, egy szakférfi, **Hager János Szent-Ágothán** kezesség mellett ajánlja magát minden e szakmában előforduló kérdésekre teljes felvilágosítást adni s így a t. cz. tulajdonosoknak azon lehetőséget nyújtani, hogy gyári forgalmaik fölött öröközni, azokat vezethessék.

Jutalmul csak elért eredmények után egy három havi adótakarítvány igényelhetik. 3—3.

Pályázati hirdetmény

a csik-szent-mihály-ajnádi községi iskolánál ürességbe jött második tanítói állomásra. Ezen állomás eddig 200 firt fizetés, lakbér és tüzfiaátalánnyal léven ellátva, most annak 300 firt rendes fizetéssel, 30 firt szálláspénzzel és 6 firt tüzfia-illetményenyle leendő javadalma-zása felsőbb jóváhagyás alá van terjesztve.

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy keresztlevéllel, tanképesítő okmányokkal, esetleg eddigi szolgálataikról szerzett bizonyítványokkal felszerelt folyamodványait alattirtoz **folyó évi október hó 5-éig adják be.**

Cs.-Szereda, 1882. évi szept. hó 17-én.

Éltes Elek,
kir. tanfelügyelő.

2—2

207. szám.
1882.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy a csikszeredai kir. törvényszék 2309—1882. számú végzése által Czifra Ferencz és fiai gyergyószentmiklósi czég, végrehajtató javára gyergyóditrói Szász Ferencz és neje Stumpf Regina ellen 1609 firt 87 kr töke, ennek 1879. év szeptember hó 1-ső napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 91 firt 80 kr perköltség követelés erejéig elrendelt ki-elégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 846 firt 50 kr-ra becsült házi butorok, szarvasmarhák, lovak, szekerekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2309.—1882. sz. ki-küldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Gyergyó-Ditróban leendő eszközölésére 1882-ik év október hó 10-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Gy.-Szt-Miklós, 1882. szept. hó 24-én.

Juhász Károly,
kir. bir. végrehajtó.

Legjobban

Eredeti

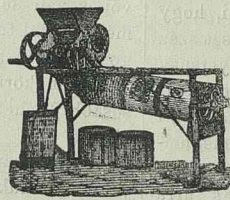
25,000
gép
használat-
ban

osztályozásra

Mayer

8—10

alkalmas!

trieur

A gyári jel-
vény
kivántassék

GROSSMANN J.

váci körut 76. | BUDAPEST | váci körut 76.

Hirdetmény.

Alólirt kir. közjegyző ezennel közhírre teszi, hogy a gr. Károlyi Sándorné ő nagysága tulajdonát képező csik-szentsimoni három kövű lisztelő malomnak 1882. évi szept. hó 29-én délelőtt 9 órakor a helyszínen, a csikcsatószezi ingatlanok Csátószeg községében a község házában 1882. évi szeptember hó 29-én délután 3 órakor és a csik-

szenktkirályi ingatlanok Csik-Szentkirály községében a község házában 1882. évi szeptember hó 30-án délelőtt 9 órakor 1883. évi április hó 24-étől kezdődőleg hat egymásután következő évekre nyílt árverésen haszonbérbe fognak adni, mely alkalomra haszonbérbe venni szándékozók ezennel meghivatnak.

Cs.-Szeredában, 1882. szept. hó 14-én.

Baktsi Gáspár,
kir. közjegyző.

3—3.